

Efter Kommissionens Forslag har jo ogsaa den ærede Minister for offentlige Arbejder forelagt et Lovforslag, der gaar ud paa, at Digeskatten fikseres til 18 Øre pr. Enhed. Den har tidligere gennemsnitlig været 27½ à 28 Øre pr. Enhed, saa det kan ikke nægtes, at dette er en betydelig Nedgang. Endvidere foreslaas det, at der skal oprettes en Reservefond, til hvilken Statskassen giver 200,000 Kr., og Renten af disse Penge skulde tilflyde Reservefonden, idet man mener, at naar denne naaede op til 1 Mill. Kr., kunde Digeskatten muligvis helt bortfalde. Kommissionen har jo ogsaa foreslaaet en saadan Reservefond, men den mener, at naar man var naaet op til 400,000 Kr., vilde det være paa Tiden at tage under Overvejelse, om ikke Reservefonden saa var stor nok, saa at man kunde nedsætte den aarlige Ydelse pr. Enhed noget.

Endvidere foreslaas det i Lovforslaget under Punkt 5, at to af Digebestyrelsens Medlemmer fremtidig skulle vælges af Digeskatyderne. Paa dette Punkt vil jeg gerne slaa fast, at det forekommer mig en lovlig lille Indflydelse, som Digeskatyderne der ville faa. Vi maa jo erindre, at Staten har sin tilsynsførende med Digerne, det er i Grunden Statsingeniøren, der foreslaar, hvad der skal ofres paa Digerens Vedligeholdelse, hvorefter Bestyrelsen tager Bestemmelse om disse Arbejders Udførelse, men hidtil har det været saaledes, at det er Statsingeniørens Forslag, der altid er gaaet igennem. Nu kan man sige, at det er den Mand, der sidder inde med den størst mulige Fagkundskab, men man kan ogsaa sige, at de Interessenter, der leve daglig dernede langs Digerne, kunne have et temmelig godt Indblik i, hvordan det vilde være heldigst at reparere de Brud, som i Aarets Løb ske paa Digerne.

Jeg skal meget henstille til det høje Ting og den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om der ikke kunde gøres nogle yderligere Indrømmelser, om ikke der var en Mulighed for, at man kan gaa endnu lidt længere ned med den faste aarlige Digeskat, f. Eks ned til 15 Øre pr. Enhed. Men hvis det skulde være uopnaeligt, vilde jeg meget henstille, at man gik den Vej at forhøje det Tilskud, som Statskassen skal give til Reservefonden,

op til 300,000 Kr., og at man, naar denne var vokset op til 500,000 Kr., tog under Overvejelse, om saa ikke Reservefonden var stærk nok, saadan at man kunde nedsætte den aarlige Byrde for Interessenterne. Vi Landborepræsentanter ere jo ikke saa karrige, naar det gælder om store Foranstaltninger, som vedrøre ikke en enkelt Samfundsklasse, ikke en enkelt Provins, men det hele og store, det hele Samfund. Vi Landborepræsentanter, siger jeg, have jo været villige til at gaa med til store Bevillinger, vi have været med til Millionforetagender, som i og for sig kun komme en mindre Del af Befolkningen til gode. Jeg skal saaledes nævne, at vi have jo været med til at bevilge temmelig store Beløb til Opførelse af et nyt Rigshospital. Jeg skal for Resten her indrømme, at dette Hospital staar aabent for hele Landet, og der kan jo altsaa dog den Del af Landet, som jeg for Øjeblikket repræsenterer, ogsaa nyde sin Andel i dette Gode. Vi have endvidere været med til at give store Tilskud til det kgl. Teater, eller rettere sagt godkendt de store Underskud, som det kgl. Teater Aar efter Aar har givet, uden at man dog kan sige, at dette Teater kommer vor Provins til gode. Endvidere skal jeg nævne det kgl. Bibliotek og til syvende og sidst Københavns Personbanegaard. Ganske vist er Loven herom ikke vedtagen endnu, men vi ere jo nu saa vidt, at jeg tror, at der er fuldstændig Enighed i Udvalget om at fremme denne store og betydningsfulde Sag. Om dette Foretagende kan man vel nok sige, at det er et Foretagende, som kommer samtlige Landets Beboere til gode, men det bliver dog København og den nærmeste Provins, altsaa Sjælland, som faar den store Fordel af den ny Personbanegaard. Men ikke desto mindre have vi været villige til at gaa med til disse Bevillinger. Jeg vil nu haabe, at den samme Beredvillighed ogsaa vil vise sig her i Tinget over for dette Lovforslag, og at man vil erklære sig villig til at imødekomme Digeinteressenterne paa de af mig anførte Punkter, saaledes at man kunde i alt Fald faa en højere Reservefond, og saa vidt det var gør ligt faa nedsat det aarlige Bidrag til under 18 Øre pr. Enhed. Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler